

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten 2020. évi május hó 14. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A testi sértés büntette miatt fk. vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2020. évi január hó 17. napján kihirdetett 31.Fk.900/2019/22. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés felfüggesztése próbaidejének mértékét 3 (három) évre felemeli és a 2019. június 19-én kelt bűnjeljegyzéken szereplő Blu-ray lemezt a lefoglalás megszüntetése mellett rendeli az iratok között kezelni.

A vádlott tartózkodási helye helyesbítésre került.

A vádlott személyi igazolványának száma helyesbítésre került.

A BRFK 01000/2464/2018. bü szám alatt 2018. október 25-én kelt bűnjeljegyzéken szereplő bűnjelek pontos megjelölése:

- 4., 5., 6. tétel alatti póló, nadrág és kabát, valamint
- 1., 2., 3. tétel alatti boríték és 2 db biológiai anyagmaradvány.

Az elsőfokú eljárásban a vádlott terhén összesen helyesen 729.974,- (hétszázhuszonkilencezer-kilencszázhetvennégy) Ft bűnügyi költség merült fel.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Törvényszék a 2020. január 17-én kihirdetett 31.Fk.900/2019/22. számú ítéletével fk. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő testi sértés büntetében, ezért 1 év és 4 hónap szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a szabadságvesztést a végrehajtás utólagos elrendelése esetén a fiatalokúak fogházában kell végrehajtani, valamint azt, hogy a vádlott a próbaidő alatt pártfogó felügyelet alatt áll. Rendelkezett arról, hogy a vádlott a végrehajtás elrendelése esetén a szabadságvesztés büntetése 2/3 részének letöltését követően bocsátható leghamarabb feltételes szabadságra. Rendelkezett továbbá az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről is. A magánfél által előterjesztett polgári jogi igényt a törvény egyéb útjára utasította.

Az ítélet ellen ügyész a vádlott terhére a szabadságvesztés büntetés súlyosítása és az alkalmazott próbaidő tartamának növelése végett jelentett be fellebbezést. A vádlott és védője a kihirdetés útján

közölt ítéletet tudomásul vette.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.73/2020/5. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta azzal, hogy a fellebbezés elbírálására a Be. 598. § (2) bekezdésében írt tanácsülés feltételei fennállnak, nyilvános ülés kitűzését nem kérte. Bejelentette, hogy nyilvános ülés kitűzése esetén azon az ügyész részt kíván venni.

Kifejtette, hogy az ügyben a Be. 590. § (3) és (5) bekezdése alapján korlátozott a felülbírálat.

A Főügyészség álláspontja szerint a az elsőfokú bíróság az indoklási kötelezettségének - a fellebbezés irányára figyelemmel - eleget tett és okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére, cselekményét törvényesen minősítette.

Rámutatott, hogy a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel az elsőfokú ítélet megalapozottsága nem vizsgálható, ugyanakkor a személyi részben rögzítettek hiányosak, ezért azok kiegészítését kérte az elsőfokú bíróság által tárgyaláson ismertetett szakértői vélemény alapján a vádlott elmeállapotára és személyiségére vonatkozó megállapításokkal.

Kifejtette, hogy a Törvényszék a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket helyesen vette számba, azonban nem tulajdonított kellő jelentőséget a terhelt személyiségének, ezen kívül a cselekmény igen súlyos következményének.

Hangsúlyozta, tény, hogy az enyhítő tényezők száma és súlya sem elhanyagolható, a speciális és generális prevenció szempontjaira figyelemmel indokolt azonban az életveszélyt okozó testi sértésre meghatározott büntetési tétel törvényi minimumát jobban megközelítő mértékű szabadságvesztés kiszabása hosszabb próbaidő meghatározása mellett.

Az elsőfokú ítélet járulékos rendelkezéseit törvényesnek tartotta.

Indítványozta, hogy az ítélet tábla az elsőfokú ítélet tényállását a személyi körülmények körében a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján egészítse ki, rendelkező részét a Be. 606. § (1) bekezdés alapján változtassa meg, alkalmazzon a terhelttel szemben hosszabb tartamú, fogházban végrehajtandó szabadságvesztést annak hosszabb tartamú próbaidőre történő felfüggesztése mellett, egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

A védő a másodfokú bírósághoz 2020. május 12-én benyújtott észrevételében kifejtette, hogy a büntetés súlyosítását indokolatlannak tartja.

A fellebbezés részben alapos.

A Fővárosi Ítélet tábla az ítéletet a Be. 598. § (2) bekezdésének II. fordulata alapján tanácsülés keretében bírálta felül, nyilvános ülés kitűzését a törvényes határidőn belül az arra jogosultak nem kérték.

Az ítélet tábla megállapította, hogy az ügyben a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjára figyelemmel a Be. 590. § (3) bekezdése alapján korlátozott felülbírálat indokolt.

Az ügyészi indítványban írtakat osztva a másodfokú bíróság megállapította, hogy a Be. 590. § (5) bekezdésében részletezett okok egyike sem állapítható meg, az elsőfokú bíróság nem követett el

hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést, a vádlott felmentésének, az eljárás megszüntetésének sincs helye.

A törvényszék helyesen következtetett a vádlott bűnösségére, a cselekmény minősítése is helytálló.

A büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság túlnyomórészt helyesen tárta fel és nem tévedett akkor sem, amikor a vádlottat a Btk. 106. §-ában meghatározott elvek és a fiatakorú elkövetővel szemben alkalmazható szabadságvesztés Btk. 109. § (1) bekezdése szerinti törvényi minimumának, valamint a Btk. 109. § (3) bekezdés c) pontja szerinti, öt évben meghatározott maximumának figyelembe vételével 1 év 4 hónap tartamú - végrehajtásában felfüggesztett - szabadságvesztésre ítélte.

Elmulasztotta azonban ítéletének a vádlott személyi körülményeit érintő részében feltüntetni az ismertetett együttes elmeorvos-, orvos- és pszichológus szakértői véleményben szereplő és az ügyészség által is megjelölt azon megállapításokat, melyek szerint:

„A vádlott sem a cselekmény elkövetésekor, sem vizsgálatakor nem szenvedett olyan krónikus elmeállapotban, mely korlátozta volna abban, hogy cselekménye következményeit felismerje vagy, hogy e felismerésnek megfelelően cselekedjék.

A mindennapokban képes önfegyelemre, beszabályozott viselkedésre, azonban érzékenysége, sértődékenysége és alacsonyabb toleranciája miatt hajlamos lehet hirtelen fellángoló haragra a különféle negatív érzelmek okozta indulatrohamok miatt, robbanékony, acting out (inadekvát, váratlan) megnyilvánulások előfordulhatnak nála. Indulatkezelése nem zavarmentes."

A fiatakorú vádlott esetében - éppen az elsőfokú bíróság által is hivatkozott, a Btk. 106. §-ában megfogalmazott szempontok érvényesülése érdekében - különös jelentősége van annak, hogy személyiségének alapvető vonásait a büntetőeljárás feltárja és ezek figyelembe vételével tudjon a bíróság olyan intézkedést vagy büntetést alkalmazni, amely a fiatakorú helyes irányú fejlődését elősegítheti. Erre tekintettel a fenti szakértői megállapítások ítéletben történő rögzítése a Be. 561. § (3) bekezdésének b) pontjában írtak szerint szükséges, ezért azt a másodfokú bíróság - az elsőfokú bíróság által megállapított, a Be. 561. § (3) bekezdésének c) pontja szerinti tényállás érintetlenül hagyásával, a Be. 592. § (2) bekezdésébe foglalt tényálláshoz kötöttség sérelme nélkül - pótolta.

E körülmények figyelembe vételével ugyanakkor a vádlott helyes irányba történő fejlődéséhez elengedhetetlen az, hogy hosszabb ideig álljon a felfüggesztett szabadságvesztés próbaidejének hatálya alatt és ezáltal több lehetősége legyen az eljárás során feltárt negatív viselkedésmódjainak kiküszöbölésére - részben saját erőből, részben a családja és a pártfogó felügyelő által támogatva.

A másodfokú bíróság erre tekintettel - osztva a Fellebbviteli Főügyészség erre vonatkozó álláspontját - a szabadságvesztés felfüggesztésének próbaidejét a Btk. 85. § (1) és (3) bekezdése alapján 3 évi időtartamra felemelte. Az így felemelt próbaidő már alkalmas arra, hogy a jelenleg 18 éves vádlott helyes irányba fejlődjön és a társadalmi normákat követő állampolgárrá váljon.

Tévedett továbbá az elsőfokú bíróság, amikor - helyes jogszabályi hivatkozás ellenére - akként rendelkezett, hogy a bűnjelként lefoglalt (helyesen) Blu-ray lemez lefoglalását fenntartja és azt az iratok között rendeli kezelni. Tekintettel arra, hogy e bűnjelre az eljárás érdekében már nincs szükség, lefoglalását a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja alapján meg kell szüntetni. A Ítélet tábla e törvényhelyre tekintettel - a Be. 590. § (7) bekezdésére és 671. § 12. pontjára figyelemmel - az elsőfokú ítéletnek a lefoglalt bűnjelre vonatkozó rendelkezését a hivatkozott bűnjel lefoglalásának

fenntartása vonatkozásában megváltoztatta.

Az elsőfokú ítélet egyéb járulékos rendelkezései törvényesek, de részben pontosításra szorulnak.

Az elsőfokú bíróság a fentebb írt rendelkezésén túlmenően a jogszabálynak megfelelően rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről, azonban nem jelölte meg konkrétan a rendelkezésével érintett valamennyi bűnjelet, ezért azt az Ítélet tábla pótolta.

A vádlott személyi adatai között a személyazonosító okmányának száma nem szerepel annak ellenére, hogy arról az elsőfokú bíróság az előkészítő ülésen tudomást szerzett (10. számú jkv.), ezért ezt, valamint a vádlott címében szereplő elírást a másodfokú bíróság javította.

A szabadságvesztés próbaideje alatt a törvény kötelező rendelkezése alapján pártfogó felügyelet alatt álló vádlott esetében a telefonszám ítéletben történő rögzítése a vádlott könnyebb elérhetősége érdekében hasznos, ezért az elsőfokú bíróság által is ismert, az előkészítő ülésről készült 10. számú jegyzőkönyvben is szereplő telefonszámmal a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet rendelkező részének a vádlott személyi adataira vonatkozó részét kiegészítette - figyelemmel a Be. 561. § (2) bekezdése b) pontjának II. fordulata alapján alkalmazandó 184. § (2) bekezdés g) pontjára.

Helyesen döntött az elsőfokú bíróság amikor azt állapította meg, hogy az ügyben felmerült bűnügyi költség teljes összegét a vádlottnak kell megfizetnie, azonban számítási hiba és elírás folytán tévedett az összeg meghatározásánál.

Az elsőfokú eljárásban felmerült szakértői díj költségjegyzékben való feltüntetése részben a vonatkozó végzésben megállapított 1000,- Ft-os kamarai díjat nem tartalmazta, részben elírást tartalmazott, és az ítéletben a vádlott terhére rótt bűnügyi költség összegét az elsőfokú bíróság tévesen összegzett (97.727,- Ft a helyes 98.727,- Ft helyett) és még azon túl is tévesen bejegyzett (97.427,- Ft) tétel alapján határozta meg. Az ítélet tábla a rendelkezésre álló díjmegállapító végzés és a költségjegyzék adatai alapján a vádlott terhén felmerülő bűnügyi költség összegét - a Be. 590. § (7) bekezdésére és 671. § 15. pontjára figyelemmel - helyesbítette.

A fent írtakra figyelemmel az Ítélet tábla érdemi tanácsulésen eljárva elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján a próbaidő tartama és a lefoglalás megszüntetése vonatkozásában megváltoztatta, egyebekben annak helyes indokainál fogva Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2020. évi május hó 14. napján

Dr. Lassó Gábor
a tanács elnöke

Dr. Cserni János
előadó bíró

Dr. Kósa Zsuzsanna
bíró

A Fővárosi Törvényszék 2020. évi január hó 17. napján kelt 31.Fk.900/2019/22. számú ítélete a Fővárosi Ítélet tábla mint másodfokú Bíróság 2.Fkf.31/2020/6. számú ítéletével eszközölt változtatással 2020. évi május hó 14. napján jogerőre emelkedett és a szabadságvesztés büntetés kivételével végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2020. évi május hó 14. napján

Dr. Lassó Gábor

a tanács elnöke